Пролетарі всіх країв єднайте ся!

Освободжене робітників має бути ділом самих робітників!

Робочий Народ

The Working People

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ В КАНАДІ.

РІК X. Ч. 13. СЕРЕДА, 13 ЛЮТОГО, 1918. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, FEBRUARY 13th, 1918. No. 13. VOL. X.

N Boychuk
737 Redwood Ave

Українські Пани Погодились з Німецькими

УКР. ЦЕНТР. РАДА ПОГОДИЛА СЯ З НІМЦЯМИ.

ДОГОВІР.

АМСТЕРДАМ, 10 лютого. — Мирові переговори між Україною і Австро-Німеччиною закінчили ся формальним договором на основі взаїмного зреченя коштів війни і воєнних відшкодовань. Надто постановлено, що воєнні плінники можуть полишити ся в країнах, в яких перебувають, або вернути до вітчини, або навіть виїхати в инший край; економічні взаємини мають почати ся без посередню.

ЛОНДОН, 10 лютого. — Австрійський офіціоз стверджує, що в Берестю Литовськім підписано мировий договір з Україною.

ЦЮРІХ, Швайцарія, 10 лютого. — Сепаратний мир з Україною рівнаєть ся виповідженю війни російським большевикам. Так твердить "Цюріхер Цайтунг", додаючи значучо, що се ще велике питане, чи Україна зможе заключити з центральними державами ефективний мир (иншими словами: хто знає, чи той мир стоїть за зломаний шелюг).

З ДІДА ПРАДІДА... РАБИ!

АМСТЕРДАМ, 10 лютого. — Лідери української (рутенської) делеґації в австрійськім парляменті вислали з нагоди підписаня договору з Україною до цісаря Карла ґратуляційну депешу, в якій висловлюють певну надію, що будучий мир принесе також австро-угорським Українцям повну національну й політичну свободу.

ПО НІМЕЦЬКИ.

БАЗЕЛЬ, Швайцарія, 10 лютого. — Фельдмаршал фон Макензен вислав дня 6 лютого до румунського правительства ультімат (останнє слово), домагаючись започаткованя мирових переговорів з Румунією найдальше до чотирьох днів. Румунський ґабінет зрезиґнував.

АБО, АБО...

АМСТЕРДАМ, 10 лютого. — Німецькі шовіністичні часописи заявляють, що на випадок сепаратного мира з Україною большевицьке правительство буде мусіло піддати ся німецьким домаганям. В противному разі Німеччина пічне безпосередно нову війну з Росією.

НІМЦІ ТІШАТЬ СЯ...

ЛОНДОН, 10 лютого. — На вістку про заключене сепаратного мира з Українською Центральною Радою ударено в Берліні і Відни в усі дзвони. В столицях Німеччини і Австрії запанувала неописана радість. Та рівночасно Л. Троцкий заперечує дальше київській Раді право репрезентації усеї України на мирових переговорах в Берестю Литовськім в хвилі, коли на Україні кипить домашня війна.

Про условини сепаратного мира з Україною ріжно догадують ся. Дехто надієть ся, що Австрія відступила Україні Східну Галичину та що центральні держави обіцяли Укр. Центр. Раді військову поміч проти большевиків (!).

Що діеть ся на Україні, не знати. Усі дотеперішні депеші походять з німецького жерела, й всі вони промовляють за прихильною Австро-Німеччині Укр. Центр. Радою. Та вжеж який вплив і яку силу здобула собі харківська (большевицька) контр-Рада — не знати. А від сего й залежить таке або инше значіне українсько-німецького сепаратного мира.

НАЙБІЛЬША РАДІСТЬ В ВІДНИ.

Найбільшу радість викликала вістка про сепаратний мир з Україною в Відни. Стало ся се наслідком того, бо в Австрії на діють ся усі, що після того австро-угорське населене дістане зараз подостатком української пшениці й заспокоїть зразу дій маючий голод.

ГОЛОСИ СЬВІТОВОЇ ПРЕСИ.

ФРАНЦУСЬКІ ГОЛОСИ.

ПАРИЖ, 10 лютого. — "Ля Віктоар" (побіда) заявляє з нагоди сьвіжого німецько-українського сепаратного мира коротко: "Ся новина не дає нам ніякого приводу до радости".

"Льом лібр" (Вольний чоловік), орґан премієра Клеменсо, твердить, що **Українці вступили на дуже небезпечну дорогу,** віддаючи свою країну з її богатими засобами на поталу німецьким визискувачам.

"Лаксіон Франсез" (Французьке Діло) пише так: "Право самоозначеня народів найшло своє перше примінене дуже не щасливо. Іде се в парі радше з нашими побоюванями, чим на діями. Перше покористане ново набутою свободою, вчинене тим народом (Українцями) **було відданем себе в неволю".**

"Ґальоа" думає, що здача України потверджує погляд, що Німеччина пробує дістати ся за всяку ціну до Одесси.

МАРНІ НАДІЇ.

Зівсім инакше, сказати б навіть оптимістично, глядять инші французькі часописи:

"Фіґаро" думає, що новоупечений мир з Україною має штучний й нетрівкий характер. Сила київської Ради дуже непевна, а і надії Німеччини і Австрії на українську пшеницю так само дуже марні".

Подібно пише "Матен". На думку тої часописи — минуть місяці заки Австро-Німеччина зможе скористати економічно з сьвіжо заключеного мира.

"Тампс" (Час) твердить: "Українці, що підписали мировий договір, дійсно репрезентують лише тінь правительства. Ніхто не знає, коли вони зможуть експортувати пшеницю, та й ні хто не знає, які засоби тої пшениці має Україна на експорт (мимо волі нагадуєть ся тут славний київський "кисіль" відомої староруської билини).

Та сама часопись кінчить характерними словами:

"В дійсності новозаключений мир з Україною не змінює нічого в Росії. Усе лишаєть ся по старому. Ми маємо до діла лише ще з одним 'шматком паперу" (так Німці називають усі договори, які вони безпардонно ломлять, скоро лише се являєть ся для них корисним).

"Журналь де Дебатс" пише: "Подія має дуже поважне значіне, одначе може стати дуже маловажною. **Се залежить від обставин,** а іменно від питаня, **що репрезентує Рада і яка її сила.** Найсумнішим вислідом новозаключеного мира є траґічне положене, в якому нечайно опинила ся Румунія."

ГОЛОСИ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ.

З нагоди новозаключеного договору між Україною і центральними державами берлінська "Фосіше Цайтунг" пише:

"Молода держава поставила себе під опіку нашої приязни ради обезпеки свойого загроженого розвитку (!). Ся подія робить вилім в тому морально му перстени, яким британська і американська ганьба окружила нас протягом війни".

"Локал Анцейґер" твердить: "Вага договору з Україною лежить для центральних держав головно в економічній сфері".

Впливова й поступова колись "Франкфуртер Цайтунг" боїть ся перецінювати новозаключеного договору, бачить одначе в події проблиски побіди ідеї всесьвітного мира, заключеного самими народами.

АВСТРІЯ ВІДІТХНУЛА.

На вістку про підписане сепаратного мира з Україною уся Австрія відітхнула свобіднійше. У Відни запанувала неописана радість. На всіх вежах ударено в дзвони, й незлічимі доми окрили ся сьвяточними прапорами.

Впливова "Найє Фраєе Пресе" написала з тої нагоди ось так:

"Вплив того мира відчуваєть ся в Росії і Румунії, й можна надіяти ся, що і инші народи прилучать ся до нього. Великий пролім в війні почав ся на Сході".

Клерикально-буржуазна "Рай хспост" пише:

"Є се велика побіда програми ґрафа Черніна, а рівночасно є се ґарантія, що заговір наших ворогів проти економічного і національного істнованя центральних держав почав ся розбиватись на порох".

Міщанська "Найес Вінертаґблят" твердить, що "Українська Рада скріпить ся тепер у своїй борбі проти большевиків, яких руїнничі змаганя окажуть ся безсильними супроти так великого здобутку як мир з "Українською народною Републикою". В тім розуміню — додає згадана часопись — день 9-го лютого буде початком кінця сьвітової війни.

* * *

Як бачимо — німецько-австрійські часописи **тішать ся...**

Чи одначе тішитись **буде** і нещаслива Україна, покаже вже недалека будучність.

Ми скажемо тепер лише те, що се, чим **ворог** тішить ся, ні коли не виходить **нам** на користь.

ПЕРЕДПЛАТНИКАМ "Р. Н."

Повідомляєть ся всіх передплатників "Робочого Народа", що адміністрація нікому не висилає посьвідки, що вона передплату отримала. Тому хай передплатники такої посьвідки не домагають ся. Коли вже приходить ґазета, так се є доказом, що передплата отримана. Кому-ж конечно хотіло би ся знати, чи його передплата зайшла в призначене місце, так хай він пришле почт. стемпель на відворотну відповідь.

Адміністр. "Р. Н."

ПОВНИЙ ТЕКСТ ДОГОВОРУ З УКРАЇНОЮ.

Мировий договір з Україною має такий офіціозний заголовок:

"Мировий договір між Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з одного боку, а Українською Народною Републикою з другого".

На вступі стверджено, що в часї теперішної війни український народ проголосив себе незалежним й постановив відновити мир між Україною і воюючими державами, що було би першим кроком до заключеня страшної війни й до відновленя приязних зносин народів в справах політичних, правних, економічних і інтелектуальних.

Дальше подані є імена усіх комісарів, які остаточно дійшли до порозуміня і згоди в слідуючих точках:

Мир і приязнь.

Артикул I. — Німеччина, Австро-Угорщина, Болгарія і Туреччина з одного боку, а Українська Народна Република з другого заявляють, що воєнний стан між ними кінчить ся. Обі сторони постановляють отже жити від тепер між собою в мирі і приязни.

Нові границі.

Артикул II. — Між Австро-Угорщиною з одного боку а Українською Народною Републикою з другою о скілько обі держави граничать з собою — іхні границі будуть такі, **які істнували перед вибухом теперішної війни між Австро-Угорською монархією і Росією.** Дальше на північ границя републики буде бічи почавши від Тарногороду по лінії Білгорай, Щебришин, Красностав, Пугачів (19 миль на схід від Люблина), Радзин, Межиріч, Сернки і Мельник (яких 40 миль на північний захід від Берестя Литовського), а дальше переступивши ріку Буг — через Високо-Литовск, Каменец-Литовськ і Пружани до Видозовскінець (околиця Вигоновское в болотах на північ від Пинська). В подробицях ся границя буде означена комісією відповідно до етноґрафічних условин й з огляду на бажаня місцевої людности. Коли б Українська Народна Република мала мати спільні границї ще з иншими державами почвірного аліянсу, в такому разї заключить спеціяльні умови.

Артикул II. — Відворот військ з зайнятих земель почнеть ся **зараз після задоволеня отсього договору.** Спосіб відвороту війська і передачу опущених країн означать пленіпотенти інтересованих сторін.

Артикул IV. — Дипльоматичні і конзулярні зносини почнуть ся між обома сторонами безпосередно після ратифікації мирового договору.

Артикул V. — Обі сторони зрікають ся абсолютно воєнних відшкодовань, т. є. коштів веденя війни, й коштів втрат понесених державами і їх горожанами включно з усіма реквізиціями починеними в ворожих країнах.

Артикул VI. — Воєнні бранці можуть вернути домів, скілько вони самі собі того бажають, або лишити ся на місци або перейти до иншої країни.

Артикул VII. — Обі сторони входять взаїмно і безпосередно в економічні зносини й орґанізують виміну товарів на слідуючій основі:

(Дальше — найважнійше! — опущено).

Артикул VIII. — Відносно відновлення публичних і приватних правних зносин, виміни воєнних бранців і інтернованих цивільних людий, квестії амнестії, прав купців — заключить ся спеціяльний договір з Укр. Нар. Републикою, що буде творити есенціональну часть теперішного договору.

Артикул IX. — Угоди почині ні в тім мировім договорі творять індівідуальну цілість.

Артикул X. — Для інтерпретації (розуміня) сего договору німецький і український тексти є авторітативні відносно зносин між Німеччиною і Україною, — німецький, угорський (мадярський) і український тексти для зносин між Австро-Угорщиною і Україною, — болгарський і український тексти для зносин між Болгарією і Україною, — турецький і український тексти для зносин між Туреччиною і Україною.

Кінцева часть договору поставляє:

"Отсей договір буде ратифікований. Ратифіковані грамоти (документи) мають бути обміняні як найборше. Скілько немає противних постанов, мировий договір вийде в житє зараз після ратифікації."

"ІСТОРИЧНА ХВИЛЯ".

АМСТЕРДАМ, 11 лютого. — Депеша з Берестя Литовського що наспіла сюди через Берлін, доносить, що мир між Україною і почвірними аліянтами заключено.

Після повороту делеґації до Берестя Литовського переговори продовжувано. Завдяки енерґічній й пильній праци усіх комісій й завдяки духови згоди, який одушевляв усіх, заключено договір в усіх спірних питанях. Наслідком технічних трудностий звязаних з виготовленем пятьох мирових текстів (в пятьох мовах:) німецькій, українській, мадярській, болгарській і турецькій) годї було відбути формальне засїдане ради скріпленя грамот підписами борше чим ранним ранком в суботу.

ЗАЯВА ФОН КИЛЬМАНА.

Др Ріхард фон Кильман, німецький міністер заграничних справ, як президент конференції отворив наради коротко перед 2-гою годиною рано слідуючою поромовою:

"Панове! Ніхто з вас не годен не добачувати історичної ваги теперішної хвилї, в якій репрезентати чотирьох союзних держав зійшли ся з репрезентантами Української Народної Републики ради підписаня першого мирового договору, осягненого в тій сьвітовій війні. Мир сей, заключений з вашою державою, яка виринула з хуртовини великої війни, справляє репрезентантам союзної делеґації особливе вдоволене. Хай той мир буде першим в ряді инших благодатних договорів; мир благодатний однаково для союзних держав так і для Української Народної Републики, якій ми усі бажаємо як найкрасшої будучности".

ВІДПОВІДЬ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ.

Відповідь президента української делеґації звучала так:

"З радістю стверджуємо, що від нинішного дня починаєть ся між Україною і почвірними аліянтами мир. Ми прибули сюди в надії, що ми будемо в спромозї осягнути загальний мир й закінчити сю братовбійчу війну. То політичне положене є сього рода, що не усі держави зійшли ся тут ради підписаня загального мирового договору. Одушевлені найгорячійшою любовю нашого народа й сьвідомі того, що ся довга війна вичерпала культурно-національні сили нашого народа, ми мусимо тепер звернути усі наші сили ради започаткованя нової ери і нового відродженя. Ми твердо переконані, що отсей мир заключуємо в інтересі великих демократичних мас, та що сей мир причинить ся до закінченя великої війни. Ми радо стверджуємо тут, що довга і важка праця, доконала на конференції в Берестю Литовськім, закінчила ся успіхом, та що ми осягнули демократичний мир, почетний для обох сторін. Від нині Українська Народна Република народилась до нового житя й вона вступає в круг націй як самостійна держава. Вона кінчає війну на своїх фронтах й буде старати ся, щоб усі сили, які лише в ній є, зняли ся до нового житя і розцьвіту".

ПІДПИСАНЄ ГРАМОТ.

Після того Др фон Кильман запросив репрезентантів підписати мирову грамоту. Мінута до 2-ої години рано Др фон Кильман підписав перший документ призначений для Німеччини, а о год. 2.20 усі присутні положили свої підписи на всіх копіях договору.

"ШМАТОК ПАПЕРУ".

ЛОНДОН, 12 лютого. — Усі вісти про сепаратний мир між Україною і почвірним аліянсом дійшли сюди через Німеччину. З Петрограду немає **ніяких** вістий крім одної, а іменно, що **"почавши від 8-го лютого Київ, є в руках большевиків, т. є. від хвилї коли війська Ради зістали полонені або розбігли ся".** Петроградський комунікат кінчить ся тими словами:

"Почавши від год. 10 в ночи в пятницю з Укр. Центр. Ради не лишило ся нічого крім сумного спомину".

А з того показуєть ся ясним, що делеґація Ради на конференції в Берестю Литовськім (яка заключила мир з Австро-Німеччиною і союзниками) **репрезентує не істнуючу власть.**

РОСІЯ РОЗОРУЖУЄ СЯ.

ЗНАМЕНИТИЙ УДАР ТРОЦЬКОГО.

ЛОНДОН, 11 лютого. — З Амстердаму доносять: "Президент російської делеґації заявив на нинішнім (неділя) засїданю мирової конференції в Берестю Литовськім, що хоча Росія відмовляєть ся підписати формальний мировий договір, вона заявляє, що воєнний стан між нею і Німеччиною, Австрією, Туреччиною і Болгарією кінчить ся, й рівночасно Росія дає розкази ради цілковитої демобілізації (розоруженя) російських військ на всіх фронтах.

Безпримірний в історії крок пролетарського правительства, крок в напрямі **цілковитого розоруженя** перед лицем сильного і знаменито узброєного ворога, зробив могуче враженє в цілому культурному сьвіті.

БЕЗЛИЧНА ВІДПОВІДЬ КАЙЗЕРА.

ЛОНДОН, 11 лютого. — З Амстердаму доносять, що вістка про безглядну й добровільну здачу Троцкого викликала в Німеччині неописану радість. Усі міста прикрашені прапорами.

Як жеж глядить на новозаключений мир з Україною самий кайзер, про се сьвідчить слідуюча його відповідь на ґратуляційну адресу президента міста Гамбурґа:

"Ми часто вступали на злі дороги. Та Господь назначив нам в важкій школї дорогу, якою ми повинні іти. Та сьвіт не є на добрій дорозї. Ми, Німці, що маємо перед собою високі ідеали (? — меч і шибениця ? —) повинні працювати ради кращої будучности. Ми повинні бити ся (!) за право і мораль ність . Наш (!) Господь Бог хоче, щоби ми мали мир, але мир, при помочи якого сьвіт буде стреміти до того, що справедливе і добре.

Ми маємо дати сьвітови мир. Ми маємо осягнути се в ріжний спосіб. Такий кінець осягнули ми вчера, здобуток мир ною дорогою **з ворогом, який, побитий нашою армією,** не бачучи причини до дальшої боротьби, простягає до нас руку й дістає нашу руку. Ми взаїм но стиснули собі руки. Але той, що не прийме мира, а навпаки відкине його, проливаючи дальше свою і нашу кров, мусить бути змушений прийняти мир.

МИР ПРИ ПОМОЧИ МЕЧА!

Ми бажаємо жити в приязни з сусідними народами, одначе вперед мусить бути признана **побіда німецького оружя.** Наші війська під великим Гінденбурґом дальше виборювати муть тую побіду. А опісля прийде мир".

З РАМЕНИ У. С. Д. ПАРТІЇ.

В неділю, дня 17-го лютого 1918 о годині 3 по пол.

в сали **"PALACE"** театру

при ул. Селкирк

виголосить

Тов. Проф. Др ОЛ. СУШКО

дуже інтересний виклад

на тему:

БІБЛІЙНЕ ОПОВІДАНЄ

про

СОТВОРЕНЄ СЬВІТА

В СЬВІТЛІ НАУКИ

Приходіть всі, коли хочете почути останнє слово по сьому питаню.

ВІЛЬНИЙ ВСТУП.

ГОСТЯМ РАДІ.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

"ROBOTCHYJ NAROD"
(The Working People)
The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party,
Affiliated with the S. D. Party of Canada.
Published semi-weekly by
The Executive Committee of the U. S. D. P. of Canada.
at 873 Main St. Winnipeg, Man.

Phone St. John 1465 **M. Popovich, Editor.**

Subscription $2.50 per year.

"РОБОЧИЙ НАРОД"
одинока в Канаді і найстарша в Америці соціял-демократична часопись, орґан Укр. Соц. Дем. Партії в Канаді.

Виходить два рази на тиждень. Редактор М. Попович.

Річна передплата на" Р.Н." виносить $2.50
Рукописий не звертає ся.

ЗА ОГОЛОШЕНЯ РЕДАКЦІЯ "Р. Н." НЕ ВІДПОВІДАЄ.

Адреса до "Р.Н." така:
"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3658, (Sta. B.) Winnipeg, Man.

НАШІ ЗДОГАДИ ПОТВЕРДЖУЮТЬ СЯ.

Коли в грудни минувшого року наспіли сюди вісти про те, що українське правительство навязало приязні зносини з ґен. Каледіном і поспішило йому з помічю в борбі проти большевиків, та що те правительство під напором польських поміщиків і фабрикантів цукру відкликало свій декрет про націоналізацію приватної землі, ми висловили свій здогад, що вплив буржуазії української і чужої на Україні взяв верх і що та буржуазія буде старати ся з України спасати не лише Україну але й цілу Росію від соціялістичної небезпеки.*)

Наш здогад потвердила сама "Робітнича Ґазета" і другі часописи з України. "Р. Г." донесла нам перше всего про те, що Зїзд Укр. Соц. Дем. Роб. Партії в Київі признав Укр. Центральну Раду в більшости дрібно-буржуазною.

Та сама "Роб. Г." стараючи ся незручно обороняти Укр. Центральну Раду хотячи показати, що У.Ц.Р. репрезентує робітників і селян України виказує цифрами малий процент соціялістів, що входять в склад Ради. "Р. Г." своїми часто противорічивими заявами про характер У.Ц.Р. лише потвердила те, що У.Ц.Р. в більшости не є представницею робітників і убогих селян України і не є соціялістичною. Ґенеральний Секретаріят хоч в більшости і соціялістичний, оказав ся тільки послушним орудєм в руках У.Ц.Р.

"Р. Г." також донесла нам, що У.Ц.Р. виступила проти петроградського повстаня большевиків і проти Народного Комісаріяту та що реакційні елементи Укр. Центр. Раді допровадили до того, щоби представники большевиків мусїли усунути ся з Ради

Врешті сама "Р. Г." виступила проти большевиків, бо они хотять диктатури пролетаріяту, яка, після "Р. Г." тепер неможлива, бо як она каже, **так в Росії як і на Україні дрібна буржуазія становить більшість населеня.**

Тим "Р. Г." найвиразнійше доказала, що вплив буржуазії на Україні взяв верх і що тому впливови піддала ся навіть сама "Р. Г." Здаєть ся, значнійша частина У.С.Д.Р.П. Тому впливови уляг також і ґенеральний Секретаріят.

Вияснило ся врешті, що спір і борба між У.Ц.Р. а большевиками на Україні повстали зовсім не ізза українських національних домагань, але ізза питаня про вплив і власть на Україні буржуазії або пролетаріяту — Української Центральної Ради або Всеукраїнської Ради Робітничих, Салдатських і Селянських Послів.

Щож до українських національних домагань, то они служили українській буржуазії за доброго коника до того часу, доки они не зістали сповнені большевицьким правительством. Українська буржуазія, котра після нової моди в Росії також стала "соціялістичною", як от "ново-радівці", що звуть себе соціялістами федералїстами а є з давнійша в близьких і тісних зносинах з кадетами, все торочила, що она страх богато добра хоче для українських селян і робітників, але не може нічо порадити поки національний гнет не буде знищений і поки она не візьме власти на Україні в руки. І так она була опозиційним табором і народ її вірив.

Але, коли до власти в Петрограді прийшло правительство Робітничих і Салдатських Рад а на Україні Укр. Центральна Рада з Ґенеральним Секретаріятом, тоді почали ся здійснювати українські національні домаганя.

Між иншим "Пролетарская Мисль" орґан київської Ради Роб. і Салд. Послів і инших роб. орґанїзацій, (ч. 19. з 30-го падолиста 1917). пише в статї "Перестало Везти" про сповнюване тих домагань так:

"Зажадали звороту національних сьвятощів, реліквій, Українцям моментально їм звернули. Забажали українські жовніри із Великоросії вернутись на Україну, їм дозволили а навіть заосмотрили їх повним уоружeнем. Хотять формувати українські части і з північних фронтів перевозити на полудневі — згодились. Центральна Рада проголосила Україну федеративною републикою і хоче розширити свою власть на такі то ґубернії і повіти — Петроград дає свою прінціпіяльну згоду, права з малим застереженем: що остаточне рішенє того питаня повинно належати до всього населеня України, для чого треба зарядити запит населеня (референдум).

"Ґенеральний Секретаріят хоче мати свого представителя в Ставці, — прошу дуже. Центральна Рада хоче мати своїх представителів між делеґатами ведучих мирові переговори,, її кажуть: "пришліть своїх представителів".

Домаганя ті, впевняє "Прол. М". всї зістають сповнені без найменших з'усиль. І не було для У.Ц.Р. претексту виступати проти большевиків. Аж лучив ся він, коли головний командант російських армій Криленко зажадав, щоби київський штаб сповняв всї його прикази, поки українська армія з російською становлять ще цілість. Се дало привід У.Ц.Р. заговорити про "імперіялізм" петроградського правительства і піти на дружбу і єднанє з Каледіном проти большевиків і головно проти тих большевиків, взглядно проти Роб. і Салд. Рад, що вели борбу з Каледіном і тими що є на Україні.

Укр. Центр. Раді нічого іншого не оставалось, як бороти ся з большевиками на Україні і не признавати власти большевиків в Росії, котрі переводили в житє таку програму в користь працюючого народа, котрої буржуазна У.Ц.Р. провести не хотіла. Очевидно, по стороні Ради стали проти большевиків і недавні противники укр. національної справи, російські соц.револ. меншевики, кадети і всї буржуазні елементи, котрі бачили в Раді свого оборонця і спасителя.

Не без прикрости приходить ся констатувати, що певна часть У.С.Д.Р.П. пішла руку в руку з укр. буржуазією проти большевиків.

Розуміеть ся, що українському правительству не можливо було занимати невтрального становища супроти подій, які розвивали ся в Росії. Йому приходилось стати по стороні революційного пролетаріяту або по стороні контр-революційних сил.

І оно стало по стороні тих других.

Ось що пише в "Півночи", (часописи, що стала виходити замість закритого "Дня"), її кореспондент з Дону С. Деревенскій:

"В великій, білій салї засїдань військового правительства в ночи з 14-го на 15-го падолиста надзвичайна нарада...

'Оказує ся, що Українська Рада готовить ся до спільної акції з верхами козацтва.

"Пролетаріяті Української Ради — говорить Богаєвскій, — по кілька разів в день звертають ся по прямому телеґрафічному сполученю до Військового Правительства і вперто домагають ся виступити разом з ними до державної будови. Військове Правительство готове взяти на себе той тягар, нам прийде ся напевно ужити збройної сили".

В тім самім часї, як говорить "Пролетарская Мисль", коли укр. правительство вело свої тайні переговори з провідниками козаків, оно пропускало козаків на Дон для борби з большевиками а роз'оружувало червоноґвардійців на Україні.

Колиж козацький контр-революції не повезло і укр. правительство втратило надію на встановленє в Петрограді коаліційного правительства, тоді оно проголосило Україну зовсім независимою від Росії і поручило своїм делеґатам на мировій конференції переговорювати в справі мира з центральними державами зовсім независимо від делеґатів російських.

І хоч укр. правительство недавно ще посуджувало большевицьке правительство, що оно змагає до сепаратного мира і ні би само бундючно виступило проти того, оказує ся, що оно само пішло на торг з центральними державами. І хоч укр. правительство до недавна богато говорило, що народи Росії мають в загально російських установчих зборах рішити про свої автономні границї, то нині оно пішло установляти свої границї у спілці з центральними державами, не питаючи інтересованих мас народа про їхню волю. Сего не могло зробити правительство української революційної демократії, се зробило лицемірне правительство буржуазії на Україні.

Не дивно проте, що коли проти нього повстали українські робітники, убогі селяне і жовніри та створили своє правительство і вислали своїх репрезентантів на мирову конференцію, то центральні держави, котрі вже вспіли заключити з репрезентантами У.Ц.Р. вигідну собі угоду, не схотіли тих делеґатів при знати і висловили свої симпатії У.Ц.Р.

І коли вірити послїдним вістям про заключене сепаратного мира між У.Ц.Р. а центральними державами, то приходить ся сказати, що У.Ц.Р. зрадила російську революцію і український працюючий люд і за сю зраду она дістане належну її заплату раньше чи пізнійше. Не спасуть її такі шляхотні союзники як Каледіни, Татари, котрі, як доносять вісти йдуть проти большевиків, анї румунський коронований гнобитель, з котрим центральні держави радять Укр. Центр. Раді разом виступити проти большевиків, анї врешті і самі кроваві короновані опришки Німеччини і Австрії.

*) Гл. ч. 53. "Р. Н." з 1917. ст. "Прикрі вісти з України."

В РЕВОЛЮЦІЙНІМ ПЕТРОГРАДІ НА ПОХОРОНАХ.

Серіозний і строгий Виборґський район; серіозний як те сіре небо, яке над ним нависло. Ховають виборґських червоноґвардійців, які погибли, обороняючи Петербург пролетаріяту і салдатів від заступництва капіталу Керенського.

По білій снїжній дорозї ідуть один за другим братя-салдати, ступають під лїсом карабінів червоноґвардійці, несуть червоні прапори побіди і чорні прапори суму, робітники зі всїх кінців великанського міста. Про міжнародне братерство, про мир, про борбу, про соціялїзм говорять червоні прапори. А чорні засилають "проклятя капіталови" і сьпівають "вічну славу борцям", упавшим за соціялїзм.

Серед зелених шпильок і голих берез Песновського парку, на пісковім горбику викопана братнїми руками салдатів братня могила.

Сюди спускають тїла упавших. Серед них і останки "незвісних" салдатів. Беззавітно віддавши за нас своє житє, вони не лишили навіть свого імени потомству. Но пролетаріят уміє почтити тих, хто йшов з ним і за нього, і безконечною лентою переходять годинами лава за лавою жалібні процесії. Чорні прапори вносять ся на могильний горбок, і незабаром цїлий він покритий чорними полотнами суму. Тут біля могили і представники Виборґської Районної Ради і Штабу Червоної Ґвардії. На склонах горбка — представники районної Думи і других пролетарських орґанїзацій.

Послїдний подарунок усопшим — лягли купкою вінки біля маленької трибуни. От товаришка кондуктор прийшла подивити ся, чи дійшов вінок служачих від трамваю; от вінок від Районної Ради.

Та не про один сум говорять сї похорони борців, другий тон звучить більше властиво і рішучо чим тон суму, і майже заглушує його: се постанова до борби. "Всї як один клянемо ся не віддати того, за що Ви житє своє віддали в борбі" говорить одна жалібна хоругов, і про се говорить кожда промова виголошена на могилї, про се говорять почести ґвардійців і звуки Інтернаціоналу.

Серед спокійної природи Лїсного парку, у могили бойовників, клянеть ся петроградський пролетар і петроградський салдат і матроси балтийської фльоти і селяни з далекого села, клянуть ся продовжати дїло борби за саціялїзм і братерство народів.

В промовах представників робітників ярко і означено звучить еще один тон: ясна сьвідомість того великого всесьвітно-історичного значіня, яке має мартова революція, сьвідомість історичної місії пролетаріяту Росії запалити пожар соціяльної революції в Европі. Упавші борці — се перші жертви в борбі за соціялїзм і за се їх почитає Народна Росія.

Всї прийшли віддати свій довг упавшим і сказати слово товаришам. Представник путиловців (Путиловський завод — найбільша фабрика амуніції, — Пер.) говорить про се, що упавші, се не жертви борби з царизмом, вони жертви нової борби з капіталом. "Слава їм велика, своєю кровю вони застановили той кровавий потік, яким тече воююча Европа. Хай жиє Всесьвітна Революція!"

Представник Васілеостр. Район. Ради приносить прапор Ради; з сим прапором в руках упала від шрапнелї Керенського т-ка Віра Слуцька. Присутні сьпівають упавшим борцям, а по тім тов. Слуцькій вічную память. Хор заводу Нов. Лєсснер виконує Інтернаціонал.

Представник американських робітників, тов. Вейнштейн, говорить про те, що справа за котру упали погибші, була справою робітників всїх країв. "Вічная память і вічна слава їм від імени мілїонів робітників всїх країв. Дружними зусилями ми звалимо в могилу міжнародний капіталїзм".

Присутні відкривають голови і сьпівають вічную память. Декотрі члени Виборґської Ради беруть ся за лопати і помагають салдатам-московцям засипати могилу. Запізнивші ся путиловці приносять свою чорну хоругов. Публика розходить ся. На варті остають ся червоноґвардійці. Чорні прапори повівають над могилою, а червоні уносять ся в райони для нових битв і нових побід.

(За київською "Пролетарською Мысл-ю").

ІДЕАЛИ Л. ТРОЦКОГО.

Постать Льва Троцького, міністра заграничних справ в теперішнім т. зв. большевицькім правительстві соціялїстичної Росії, є нині видна на увесь сьвіт. І не дивниця! Людина, яка ще ось до недавна блукалась по широкому сьвітї як без домний суспільний "ізгой" усього "культурного" сьвіта, переслїдуваний завзято й безпощадно капіталїстично-мілїтарними правительствами Росії, Німеччини, Франції і Еспанії — та сама людина займає нині одно з найвиднїйших місць в сьвітовій політиці, й "важить ся" — як говорить ся в буржуазній пресї — учити заводових дипльоматів й соціольоґів, як рядити в новітний спосіб сучасними державами й народами!

Справдї — чудова карієра!

Річ природна, що про того рода людину стрінете по часописях найріжнороднїйші відзиви і статї, залежно від їхнього напрямку й інтелектуального розвитку їхніх редакторів. В одних — стрінете отже голоси безглядного осуду, в других — вислови щирої симпатії, а навіть подиву.

Кождий розуміє гаразд, що вироблювати собі самому погляд на вартість Л. Троцкого й голошених та боронених ним в практиці ідей — на основі імен но згаданих вище ґазетярських статий — було би крайно нерозумно. Та вже ж судити його після його власних **слів і дїл** — отсе і являеть ся без всякого сумнїву одинокою дорогою, що провадить не лише до вірного й єдино правдивого оцїненя самого Л. Троцкого але й до віддання належного довгу **Правдї і Справедливости,** які на нашу думку є одинокими пробними вартостями в кождім дїйсно научнім розслїджуваню.

Дїла Л. Троцкого—видні і знані усьому сьвітови. Та нинї увесь культурний сьвіт має нагоду запізнати ся ще й з його найтайнїшими **думками** й суспільно-полїтичними ідеалами та плянами за посередництвом його власної, так сказати б, — програмової книги, яка ось недавно появила ся в анґлїйському виданю під заголовком: **"The Bolsheviki and World Peace".** (The Mussons, Toronto, $1.50).

Книжка з кождого погляду незвичайно інтересна. Що без неї не може нинї обійти ся ніякий думаючий чоловік, який я ко тако інтересуєть ся сьвітовими подіями, а передовсїм же ніякий журналїст, який має притенсії інформувати й учити других, се очевидне.

Переважну часть згаданої книжки написав Л. Троцький в Швайцарії в початках великої війни, — решту в Ню Йорку, де проживав місяців тому шість.

Книжка починаєть ся передним словом Лїнкольна Стіффенсона з Ню Йорку й довгою "передмовою" самого автора, в якій він обговорює загально причини великої війни, занепад соціял-демократії в Німеччинї і в Австрії, й останнє значінє великої війни супроти сьвітової соціялїстичної пропаґанди.

Хто є Л. Троцкий з точки погляду суспільної, полїтичної й національної ідеольоґії?

Д. Стіффенс твердить, що Троцький не є анї сторонником алїянтів (Анґлії і її союзників), анї Росії, анї тим більше Німеччини. **"Він взагалї не є патріот!** ("He isn't a patriot at all").

Він є за робочими клясами у сього сьвіта й проти усїх володарств і цїсарств, якими б вони нинї не були.

І коли се слово достаточно характеризує його ідеольоґію, так **Л. Троцький є пролетар і космополїт.**

Він вірить "в републиканські Злучені Держави Европи як основу Злучених Держав Сьвіта".

Хто ж допровадить до здійсненя великий ідеал "Злучених Держав Сьвіта".

Троцкий вірить сьвято, що сього доконає ніхто инший як **робочий народ** усього сьвіта, — і то доконає борше, ніж ми сього можемо сподївати ся.

Про усе те говорить Троцкий в одинайцятьох знаменито й не звичайно ясно написаних й глубоко передуманих роздїлах. А після уважного прочитаня їх, мимоволї починаєш сам застановляти ся над порушеними там невимовно болючими питанями сучасного перегнилого порядку й набираєш згодом переконаня, що усе те **мусить** за всяку цїну скінчити ся, — мусить, коли не хочемо, аби в полуміни братовбійчої боротьби народів за пановане капіталу не загинула уся дотеперішня людська культура.

Знаменито написані в книжцї Троцкого тії уступи, в яких безпощадно критикуєть ся **зраду німецької й австрійської соціял-демократії супроти інтернаціонального Соціялїзму.**

До вибуху великої війни німецько-австрійська соціял-демократія була уся за робочими клясами Росії проти "царату". Та скоро тілько вибухла велика війна, німецько-австрійські соціял-демократи пішли лавою на службу крівавого мілїтаризму й імперіялїзму й візвали на перекір усїм основним поглядам і прінціпам соціялїзму — робочі маси до війни! Мовляв: "визволяймо пригнїчених з московської неволї, борім ся за свободу і незалежність Польщі і Фінляндії, ба навіть за свободу і визвіл самого російського народа, ломімо неприродний союз між "культурними" націями Заходу з царським варварством!"

Ось такі гучні кличі кинула тепер німецько-австрійська соціял-демократія в очі широких мас — й осягнула своє! Дурійка націоналїстично-заборчого шовінїзму опанувала всесильно німецькою масою — й почала ся найстрашнійша в історії людства **різня народів...**

За визвіл пригнїчених народів Росії?!

Нинї бачимо усї, як важко завела ся німецько-австрійська соціял-демократія в своїх рахунках, бачимо усї, як страшно переплатила вона свою хвилеву зраду соціялїстичним принціпам в користь кровожадного й ненаситного мілїтаризму й імперіялїзму!

Робочі кляси Росії визволили себе самі раз на все з неволї царату, але за се нїм.-австрійські імперіялїсти підперті **хвилево** (!) німецько австрійськими соціял-демократами пішли і ідуть нинї дальше страшним походом на підбій — **соціялїстичної вольної Росії!**

Що за іронія судьби...

Кудою ж іде Німеччина?

Троцкий каже:

"Для старинної раси таких Гінденбурґів, Мольтків і Клюків, наслїдних **спеціялїстів в масовім мордованю,** побіда за всяку цїну є безумовно потрібною так само як 42-центиметрові арматы. Уся капіталїстична преса говорить одним хором про непохитну силу німецької монархії, скріпленої війною. А нїмецькі професори, ті самі що такого ката Гінденбруга зробили доктором усїм наук, проголошують страшну засаду, що **полїтична неволя** є висшою формою суспільного житя".

Усї ті блудні погляди завернули увесь сьвіт далеко взад. Кудою ідемо? Не вжеж хиба в страшну неволю желїзного пястука інтернаціонального мілїтаризму й імперіялїзму?

Нї! Ідемо до кращого! Сьвіт прямує рішучо і певно до ясного сонця **Волї і Правди!** І не оглянемо ся, як всесильний — на побіжний погляд — мілїтаризм і імперіялїзм зломить ся як марний прутик, й усе людство скине з себе незносні ярма капіталїзму, мілїтаризму і імперіялїзму, й на всьому сьвітї запанує неподільно й вічно братерство Народів.

Усого того домагає ся многомілїонова маса **осьвідомленого робочого народа** при помочи соціялїстів-большевиків, т. є. **соціялїстів-революціонерів марксівської школи.**

Буде се в повнім значіню слова **економічне й соціяльне відродженє усього людського роду.**

Відродженє се й сьвітлу побіду марксізму на усьому сьвітї заповідають в усїх закитинах Европи тисячі і тисячі армат. Се не побіду мілїтаризму і імперіялїзму возвіщають вони приголомшеному до краю сьвітови, — нї! **Грохіт тисячів і тисячів армат на всїх боєвищах Европи заповідає громовим голосом неминучий й скорий прихід Соціялїзму!**

Так вірить Троцкий.

Вірять в се й мілїони і мілїони робочих одиниць на усьому сьвіту.

Віримо в се і ми.

ЗА ЩО СИДИТЬ ТОВ. КАРЛО ЛІБКНЕХТ В НІМЕЦЬКІЙ ТЮРМІ?

Відомо усїм, що провідник німецької соціял-демократії і парляментарний посол, Карло Лїбкнехт сидить нинї в німецькій тюрмі.

За що?

Комітет публичної інформації Злучених Держав поробив в тому напрямі розвіди й йому пощастило дістати в свої руки інтересну німецьку летючку, в якій Карло Лїбкнехт дає пруському трибуналови, що засудив його за остре виступленє проти пруського мілїтаризму на вязницю, слїдуючу відповідь, датовану 3 мая 1916 р.:

"Судовий протокол моєї розправи і мойого засуду вимагає слїдуючого вияснення:

1. Німецьке правительство є в свойому соціяльному і історичному характері знаряддєм до нищеня і експлоатації робочих кляс. В державі і по за її границями німецьке правительство служить інтересам юнкеризму, капіталїзму і імперіялїзму.

2. Німецьке правительство стояло безглядно за перевагою в сьвітовій полїтицї й найгорячійше попирало усякі зброєня, а тим самим було одним із наймогучійших ґринників, що викликало теперішню сьвітову війну.

3. Німецьке правительство викликало війну разом з австрійським правительством, а наслїдком того і на них тяжить найбільша відвічальність за негайне закінчене війни.

4. Німецьке правительство почало війну при помочи звичайної ошуки не лише простого народа, але навіть і парляменту, й воно старало ся усякими брудними способами підтримувати военного духа серед народа."

Ось таку сьміливу відповідь дав тов. К. Лїбкнехт німецьким юнкерам, й не дивниця, що і впав жертвою німецького мілїтаризму, капіталїзму і імперіялїзму.

Та ми віримо, що "прийде день відплати"!

—o-o—

"НАЦІОНАЛЬНО СВОБІДНІ ОДИНИЦІ" І СОЦІЯЛІЗМ.

Так і паде відразу в вічі, що для "Укр. Голосу" фраза про "національно свобідні одиниці" є нічим иншим як звичайною таки фразою, пустим звуком без ніякого глибшого значіня.

Чи можлива взагалї економічна **свобода робочих мас** в найсвобіднїйших "національних одиницях"?

Нїколи!

Примірів і доказів нашого твердженя не потребуємо наводити. Їх знає дуже чимало кожда середно образована людина. З нашого становиска ми скажемо панам редакторам з "Укр. Голосу" лише те:

Робітнича кляса "великих" держав була все і є по нинїшний день рабом національного і інтернаціонального капіталїзму і мілїтаризму — не вважаючи на те, що його "вітчина" є безсумнївно "національно свобідною одиницею".

А тепер ясно кождому, що за **"національно** свобідною" Україною, лише що під економічним ярмом німецько-австрійського імперіялїзму, — стояла стара Укр. Центральна Рада, а за **вільною і полїтично і економічно Україною** стоїть Рада укр. робітників, селян і жовнірів.

За такою Україною стоїмо і ми.

За якоюж стоїть "Укр. Голос"?

Большевик.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO

ШЕПТИЦЬКИЙ І ТРОЦЬКИЙ.

"Наші вчені" — вороги поступу, волі, все і всюди кидали болотом на соціялістів, засипали своїм сьмітєм очи народови, називали соціялістів зрадниками, безбожниками, голотою, жидівськими пахолками і т. п. Але правда, мов шило з мішка, все мусить вийти на верх. Хто бодай трохи інтересується і приглядаєть ся політиці, той може розсудити, хто більше добра робить, — чи "безбожні зрадники", "жидівські пахолки", чи "побожні, вірні щирі християни?" Чи слухати вам, хто говорить, чи що говорить.

Возьмім такий примір. Як батькова сина, котрий працював в той час як батько пив в корчмі з кумом, і буде його давти, посилати, щоб втопив ся або повісив ся, а в той час надійде Циган, Жид або і Турок і скаже синови: йди до школи, набереш ся просьвіти, станеш сьвідомим і будеш боротись зі злом, з пітикою, темнотою, так щож тому синови робити? Йти топитись, чи вішатись, себто слухати батька, чи йти до школи, вчити ся і бути сьвідомим?

В Росії був "християнський" цар — і щож з того? Кілько він з своїми посіпаками а імени Христа повісив людий, кілько в Сибірі їх повмирало, кілько в тюрмах понидїло? Кілько кровь та сліз пролилось за його панования? А се був "свій", істинно руский християнський цар. І хто ж протестував проти того гнету, неволі, насильства? Побожні християнські попи, епіскопи, чи "безбожні зрадники", соціялісти? Коли ті "безбожні зрадники" кинули кровавого християнського ката-царя, тоді найшли ся другі, "свої" християни, Корнілов і Керенський, які хотіли завернути старий лад. Та вони показались також дійсними зрадниками бідного народа і за те пішли "на свій хліб".

Тепер став на чолї російського народу Ленін і Троцкий. Се якраз ті "зрадники" — вигнанці, котрі за волю, правду, справедливість були переслідувані "християнами" на кождім кроці.

Троцкий є родом Жид, а "наш" Шептицький — Славянин, християнин, греко-католицький епископ для галицьких Українців, котрий разом з християнином Костем Левицьким, патріотом українським, витають поклонами габсбурського осла на короля галицьких Українців. Шептицький як побожний епископ бажає, щоб дальше галицький мужик спав під жовобом панським, щоб був покірний і з молитвою на устах носив " на боже" до церков, звідки виходить темнота і убожество. Троцкий, Жид, бажає визволення всего бідного народа з кайдан духових і тілесних, бажає і працює, щоби так стало ся.

Шептицький, побожний християнин, бажає наложити духове католицьке ярмо на український народ, щоб він (народ) був дальше в своїй хаті слугою, рабом галицьких дідичів, щоб він дальше покидав рідні гори, цвитучі сади, білі хати, де він родив ся, і їхав за море шукати "щастя"; щоб він дальше скитав ся по заморських краях, степах та лїсах; щоб виривав пні столїтні, розбивав віковічні камяні скали, а потім его по "кемпах" тримали як "небезпечних", голосу не давали, говорити своєю мовою забороняли, Ґалішенами і Австріяками називали.

Троцкий — Жид, "безбожник", соціяліст — передає землю і фабрики на власність всего народа.

Шептицький, греко-католицький епископ, хоче, щоб ті лани, ліси, фабрики на дальше остали в руках дідичів, банкирів; щоб дальше жандарми з габсбурським орлом проколювали груди галицьким мужикам; щоб дальше при помочи Левицьких, Трильовських і їм подібним патріотів організували Січових Стрільців і заганяти їх в карпатські гори, щоб вони накладали головами за габсбурську корону, покидаючи родину, вишневі сади, зелені гаї; щоб вони гинули мов дикі скотини, не наживши ся, не наслюбувавши ся тою "вітчиною", за котру наливали житем.

Так отже укр. робітнику, як хочеш бути вільним від жандармів, котрі служать кровопійцям-царям, капіталїстам, так будь "безбожним" соціялїстом, будь зрадником царів, капіталїстів, злодіїв, кровопійців. А як не хочеш бути вільною людиною, так стань перед "християнськими" царями, попами, "патріотами" зрадниками робітничої справи.

Дніпренко.

УВАГА

ТОВ. РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ!

Я нижче підписаний перепрашаю всіх тих, що купили тикети на розіграбку мого дому в Транскона, що я зму шений продовжати розіграбку, хоч ре чинець уже вийшов. Се тільки тому, що до сего часу продано лише всього 300 тикетів, отже неможливо за ту суму відлагати дім, бо не вистарчає поплатити довги, — а я обіцяв дати чистий контракт тому, хто виграє. Думаю, що не візьмете мені сего за зле, що я продовжаю речинець, щоби ще розпродати хоч таке саме число тикетів. Тому я звертаю ся до Вас ще раз з горячою просьбою, щоб Ви не вагались купити по тикетови, котрі еще не розпродані — а тим самим приспішили день вигравки і мені поможете в тяжкім положеню.

Н. Вовчина,
Transcona, Man.

ШИРІТЬ "Р. НАРОД!"

Дописі.

ПЕРЕСТОРОГА ПЕРЕД ФАЛШИВИМ ОГОЛОШЕНЕМ.

Торонто 2. лют. 1918.

Дорогі Родимці і читачі "Роб. Нар.!"

Прошу звернути увагу на сих пару слів, з якими я до Вас звертаю ся і перестерігаю Вас, щоби Ви не дали себе отуманювати ріжним дурисьвітам, як я дав ся.

В місті Філядельфії (Злуч. Держ.) криєть ся добра птиця під назвою "Argil Specialties Co." Думаю, що кождому читачеви Гайдамаків, Америки, Свободи, Укр. Голосу і їм подібних вона добре звісна. Повисше згадане фірма оголошує слїдуюче: Чи випадає вам волосе? Коли ви терпите на яку небудь болїзнь волося або черепа, то пробуйте наше средство "Дермофуга". "Дермофуга" є одиноким лїчничим средством на волосе і череп і т.д. і т. д. Посилайте йому сей час 10 ц., то пришле вам пробку і поучене як його уживати, а опісля хоче ще $3.00, а потім знов 36 ц., — і тоді вже вас вилїчить. Ну і ви думаєте, що мало таких є, що дають злапати ся такому оголошеню? Нїхто не бажає собі, щоби його голова була лиса або сива! І що за свої гроші він дістане? Цїле нїчо!

Я вже не такий молодий, а ще повірив такому дурисьвітови. Бувало возьму в руки "Гайдамаки" або котру з других повисше згаданих часописий, тай все бачу одне і те саме оголошене. Думаю собі: може і правдиве те оголошене, коли газета так довго стало його містить — треба написати і дати свою адресу. Як я се зробив, то почав діставати по 3 — 4 листи на тиждень, що аж вже менї надоїло. Тоді я і післав $3.36, щоби переконати ся, чи правдиві ті оголошеня. І хоч минуло вже 3 місяці від того часу, я до нинї нїчого за се не отримав. Так вилїчив я своє волосе...

Ви, тов. робітники, не дайте ся зла пати на масненькі оголошеня по таких ґазетах і не посилайте свого тяжко запрацьованого гроша подібним дурисьвітам. Лїпше оберніть сї гроші на книжки та ґазети, то тоді наберете ся сьвідомости, яку зможете ще й другим передати.

І. К.

Транскона, Ман.

Хвальна Редакціє "Р. Народа!"

Товариство ім. Тараса Шевченка в Транскона просить помістити в часописи "Р. Н." слїдуючу допись:

Дня 20 січня с.р. згадане товариство ухвалило на своїм засїданю запросити Д-ра Ол. Сушка, щоби він дав в нашім товаристві в недїлю, 3 лютого, відчит. Дня 21 лютого один член зі згаданого товариства удав ся до Вінніпегу, щоби в імени товариства запросити згаданого бесїдника і зараз дати в часописях оголошене про сей відчит. Коли Др Ол. Сушко приобіцяв приїхати, згаданий член удав ся з оголошенем до всїх часописий, і дивним дивом оголошеня не приняла тільки одна редакція. Чи знаєте котра? Редакція "Канадийского Русина". Члена нашого товариства відправлено з тої редакції з такими словами: "Др Сушко видає "Україну", то може помістити і Ваше оголошене з Транскони."

Ви чуєте, укр. робітники? Чи ви чули таке, щоби товариство передпла чувадо часопись "К. Р." і щоби тому товариству відмовити оголошене? В якім нїкого не нарушувало ся?! І чому ми, укр. робітники, маємо підпирати такі часописи і утримувати чорнорізників та їх лямпонізів, які нам в нїчім не помагають, не учать нас сьвідомости, щоби ми вийшли на денне сьвітло, — а місто того, ще гірше старають ся нас затемнити, як нас від віків затемнюють.

Ми, робітники досить вже натерпіли ся, досить наслухали ся їїхньої "науки", котрою затемнювали нас і затемнюють до сеї пори. Нам треба правдивих учителїв, а не темнителїв. Отже проч з такими "учителями", проч з їх часописями. Нам треба часописий, які будять робітників зі сну, які отвирають їм очи, які показують їм правдиву дорогу, виповняють волю робітників і обороняють робітничі інтереси. Ми, укр. робітники, читаймо часописи, котрі видають робітники і редагують ся тільки в робітничім дусї.

Нехай жиє правдива робітнича преса!

Члени Товариства
ім. Т. Шевченка
в Транскона.

Транскона, Ман.

Минувшої недїлї, т. є. 3-го с. м., зайшов я до греко-катол. церкви в Транскона, щоби почути **"науки"**, котру мав виголосити старенький попик А. з Вінніпегу. Тої самої недїлї посьвячував о. А. образ св. Михаїла, а потім почав промовляти, на що він его посьвятив і яку роботи має сповняти св. Михайло в небі. Піп поачв говорити такими словами: "Дороґі мої і т. д., коли ви маєте яку судову справу і хочете її виграти, а свого ворога побідити, то Ви заходите до доброго адвоката і даєте єму суму гроший за те, щоби він виграв для вас в суді справу, а вас увільнив від кари, на яку ви собі заслужили. Так само і сей образ св. Михаїла, — почав піп далї говорити — є адвокатом, котрий має стати на суд перед всевишним і заступати ваші справи в такий самий спосіб, в який заступають адвокати в судах. Отже тепер, я прошу вас, дорогі, щобисьте скинули що хто зможе на сего "адвоката", а будьте певні, що він за вами упімнесь і оборонить від кари. Люди, як видко було, були вдоволені з проповіди отця, бо коли отчик взяв миску і пішов поміж них, то насипали повну доларів з да-не-де і пяток. Видко, що люди почувають ся винними і старають ся ще від тепер оплатити собі адвоката, щоби їх викрутив від кари "на тім сьвітї".

Та я не думаю, щоби там, в небі, робило ся таке шахрайство, щоби аж адвокатів треба було. Коли бог справедливий, а ти, робітнику чуєш ся винним, так тебе жадний адвокат не оборонить перед всевишним, і не поможуть тобі, робітнику ні гроші, ні адвокати.

Одно лиш лїкарство є для тебе, робітнику, що може тебе оборонити не лише "на тім сьвітї", але і на сїм, де тепер живеш, а сим лїкарством є: читати добрі, соціялїстичні книжки, часописи і ходити на відчити, де учать соц. учителї. Се є однокова твоя оборона, робітнику, до котрої ти вже давно повинен був взятись.

Приходить той час, щоби ми зрозуміли і не давали ся одурювати всяким чорним крукам. Нам уже час давно перейшов, щоби і сих адвокатів поскидати, що на сїм сьвітї, і завести справедливий суд, щоби судити по правдї, а не за гроші.

Отже лишаймо те все старе, зогниле на завше, а берім ся до нового; за мість давати свої гроші на адвокатів в реверендах, передплачуймо собі наші робітничі часописї "Роб. Народ" і "Робітника". Отсих дві часописи на цїлу Америку обороняли нас, обороняють і будуть обороняти. Отже, коли вони обороняють нас, так ми повинні їх матеріяльно піддержувати.

Най щезає темнота, в котрій ми так довго перебували і гнули свої карки!

Ми, робітники берім ся до книжки і гуртуймо ся разом в ряди соц. дем. партії,

Ваш за справедливість,

Транснонець.

НЕ СПИНИТИ ОБОРОТУ ЗЕМНОЇ КУЛІ...

Мус Джяв, Саск.

Нема у сьвітї такої сили, що могла би спинити кулю земську в її бігу наоколо сонця. Кажу еще раз, що нема! Хотяй не знати яку могучу силу запрягати до стриманя її бігу, щоби не знати, скільки сили зужити для загальмованя обороту землї наоколо сонця — так на нїщо не здасть ся. Таке саме і з робітничим рухом. Нїхто з ворогів пролетаріяту, ріжних хрунів, хулїґанів, гіпокритів еще не сказав і не скаже, скільки сили треба зужити, щоби можна загальмувати борбу пролетаріяту з його гнобителями — пявками-капіталїстами.

Нема такої сили, щоби могла зупинити пролетаріят в його боротьбі з пануючою клясою. Сьвідомий своїх інтересів пролетаріят має своїх і чужих ворогів. Він стрічає їх на кождім місци. Чужі вороги пролетаріяту — се великі мілїонери, капіталїсти, що боронять маєток випродукований робітниками, а загарбаний ними; свої вороги — се ті темні сили, що не знають, що дїєть ся за межою сусїда і хрунї, які мають "ґуд джяб" у великих капіталїстів, пявок робітничої кляси. І от не диво, що сей пролетаріят в деяких країнах запізнив ся в боротьбі за свої сьвяті ідеали. За примір може послужити нам український робочий люд в Канаді. Він не то, що запізнив ся, але в деяких кольоніях заснув твердим сном. Може заснув на те, щоби виспавши ся, протерти очи і вдарити своєю могучою силою зі всїх сторін на ворога і задавити його.

Дорікати українському робочому народови в Канаді за те, що він спізнив ся в боротьбі за свободу, як політичну так і економічну, не належить ся тому, що його обманюють кількох хрунїв, стовпів капіталїстичного ладу. І то в кождій околици таке грішне сотворіне повзе як та гадина і тайком підсуваєть ся до чоловіка, щоби вкусити його і втїчи назад до нори.

І от така мізерія, з короткою памятию, ходить, повзе в Мус Джяв по "Савт Гилї" і макітрить голови деяким українським робітникам, щоби вони не вступали в ряди сьвідомого пролетаріяту і не боролись ся проти теперішного громадського устрою тому, що йому і тепер жиєть ся добре. Він має урядовий 'джяб" і пощо йому помагати сїй загальній боротьбі.

Правда, що я йому не дивуюсь, бо самий, сарачисько, признав ся на моїм відчитї, що має коротку память, що навіть самий забуває те, про що говорить. Біда з такими людьми, що мають коротку память... Але шкодити інтересам робітничої кляси то вистарчить і коротка память, як також брати від робітника десять долярів за кілька анґлїйських слів, які переведе з українського. Конець зближаєть ся всїм тим гадючим потворам, що повзаючи по землї калїчить бідні люди. Але нїхто не може спинити сеї могучої пролетарської сили, котра безпощадно нищить своїх і чужих ворогів, наносить їм смерть і прямує до своєї остаточної цїли — соціялїзму.

М. Княжевич.

ПОЗІР!

УКРАЇНЦІ В ТРАНСКОНА!

В суботу, 16-го лютого відбудесь вечерок зі сьпівами, декламаціями і гарними річами до виграня в галї Т-ва ім. Т. Шевченка.

Добірна музика, якої ще не було в Транскона.

Початок о год. 7.30 вечером.

З ПАРТІЙНОГО РУХУ.

ВІЧЕ В ОШАВА, ОНТ.

Заходом відділу У. С. Д. П. відбуло ся тут, в Ошаві в четвер, 31 січня с. р. віче, на котре прибув тов. В. Н. Колїсник з Вінніпеґу. Віче отворив т. М. Дерій, який пояснив цїль віча і заняв місце предсїдателя. Місце секретаря заняв тов. М. Гарасимчук.

Тов. В. Н. Колїсник забрав голос і в своїй промові говорив про обставини робітників в теперішний час, про те, як купка панів взяли всї богацтва краю в свої руки, а робітникам стає з кождим днем тяжше і щораз більше нужди, голоду і холоду вони мусять зносити. І в теперішний час, коли рішаєть ся доля робітників, кождий робітник, котрий має почуте до лучшого житя, повинен застановити ся і подумати над тим — чей не пора нам чекати ласки від панів. Ми досить вже ждали, але тепер ми бачимо, що лиш в боротьбі ми зможемо вибороти собі будучність. Він показував такою, яку силу має організація і що она може зробити, коли би робітники були зорґанізовані; тоді перед ними не встояла би ніяка сила. Дальше говорив, що нинїшні обставини не позволяють бути байдужними. Нинї в сьвітї робить ся переворот, робітники зорґанізовані валять старі підвалини сьвіта, а натомість будують нове житє, де кождий робітник зможе зажити таким житєм, яке єму належить ся.

Опісля забрав голос тов. С. Татарин і говорив про те, як з кождим днем робітники переймають соціялїзм, бо бачуть, що лиш тільки соціялїзм визволить робітників з рабства і економічної неволї. Робітники зможуть зажити житєм лиш тоді, коли зорґанізують ся в одну армію соціялїзму. А щоби бути в орґанізації, бути сьвідомим робітником, треба як найбільше читати соціялїстичні книжки і ґазети, котрі вказують дорогу до сьвідомости. Тому кождий, що бажає визволитись з кайдан, повинен читати і під держувати свої робітничі часописї: "Робочий Народ" і "Робітник", бо тілько вони боронять інтересів робітничтва.

Опісля забрав голос еще раз т. Колїсник і представив яку то важну ролю відограють в теперішний час робітничі ґазети і лїтература і взивав о поміч для "Роб. Народа", котрий видаєть ся фондами лише самих робітників, як також взивав вступати в ряди соц. дем. партії. Ся прямує до знищеня сего капіталїстичного ладу, а на його місце заведеня ладу братерства та любови на сьвітї.

На зазив тов. В. Н. Колїсника зложили товариші робітники на пресовий фонд "Р. Н." $50.00

На закінчене забрав голос тов. М. Дерій і говорив, що не лише ми зібрались нинї в сїм домі і радимось над своїм житєм, але також по цїлім сьвітї робітники збирають ся в мілїонах місць, де говорять про нове зближаюче ся житє, про суд, на котрім правда з кривдою мають звести послїдні рахунки. Говорив за Росію, де вибухла революція, яка неначе огонь на селї межи соломяними хатами роз щиряєть ся і виливаєть ся поза границї Росії і обхоплює цїлий сьвіт. Далї тов. Дерій взивав робітників до орґанїзації і кінчив словами: Долїв нинїшний несправедливий лад! Хай живе соціялїстичний революційний Інтернаціонал!

Опісля товариші відсьпівали кілька революційних пісень і вписало ся чотири нових члени.

На сїм віче закінчено.

За віче,
М. Гарасимчук, секр.

Імена жертводавців на прес. фонд "Р. Н." в Ошава, Онт.:

По $10.00: В. Бойчук, Ів. Корнило; по $5.00: М. Морараш, М. Гарасимчук, Ів. Слободзян, Ст. Яценюк; по $1.25: С. Татарин; по $1.00: Ів. Білий, М. Дерій, Ів. Микитишин, Д. Неміш, В. Воєвідка, Ів. Козоріз, М. Дубик, Ів. Волошин; по 50ц.: Л. Галяревич; по 25 ц.: І. Томашевський. Разом $50.00

Кіченер, Онт.

Заходом місцевого відділу У. С. Д. П. відбуло ся у нас дня 27-го січня с. р., віче, на котрім предсїдателював т. Н. Яковець. Він пояснив цїль віча і покликав на бесїдника т. В. Н. Колїсника з Вінніпегу.

Тов. Колїсник представив публиці ясно теперішне положене робітника так тут в Канаді, як і в цїлім сьвітї. Найбільшу увагу звертав на теперішну Росію і Україну, де робітники борять ся з капіталїстами, щоб забрати від них все в свої руки і збудувати дійсне житє на соціялїстичних условинах. Також — говорив т. Колїсник — нашим обовязком є помагати товаришам на Українї матеріяльно, щоби вони осягнули те, за що борять ся. Ми також повинні учити ся, щоби, як повернем до краю, знали як бороти ся за лучше житє. Тож остатна вже пора і для нас, щоб осьвідомити ся клясово і стати в ряди У. С. Д. П., бо лише одна соціялїстична партія заступає робітничі інтереси.

Ми повинні читати робітничі часописи, як "Роб. Народ", "Робітник", котрі показують нам дорогу, як повалити сей лайдацький, капіталїстичний лад. Тов. Колїсник взивав дальше, щоб жити в братерстві, а не дїлити ся на групи, щоб лучити ся в одну нероздїльну громаду, У. С. Д. Партію. Він згадав про переслїдуване українського народа в Австрії, де йому не давали свобідної волї, через що много з нас бачучи своє гірке і нужденне житє, покинули свій рідний край зі слезами в очах і пішли в заморський край шукати за лучшою долею.

Однак бачимо, як ми тут доробили ся!... Одні заїхали на фарми, в пущі, робили може цїле своє молоде житє на тій фармі, а бачучи, що нема з неї жадної користи, взяли торби на плечі і пішли до міста, до фабрики робити. Другі робили при будові нової дороги желїзничої, котрих много каміне позабивало. Оттак наші робітники доробили ся в Канаді... А за ту їх щиру працю канадийський уряд узнав їх як зрадників держави і тепер вони мусять репортувати ся що місяця на поліції, а навіть відобрано їм право голосованя до парляменту.

Однак ми не повинні тратити надії, але показати, що ми, український народ, котрий бажає вільности і свободи так для себе як і для других поневолених народів в сьвітї.

При кінци своєї промови, т. Колїсник заняв ся збиранєм передплатників на "Робочий Народ".

Дальше забрав голос т. Татарин з Ошави, котрий заявляв, присутних, щоб длиаще пізнавали соціялїзм, читали і передплачували "Р. Н." як партійний орган робітництва, та щоб ставали в ряди У. С. Д. Партії.

По його промові вступив до відділу один новий член.

З товариським привітом,
І. Русковолошин, секр.

Ст. Кетерінс, Онт.

Заходом відділу У. С. Д. П. ч. 124 відбуло ся в нас 20 січня віче, на котрім було споре число українських робітників. Віче отворив місцевий орґанїзатор т. В. Сидор і пояснив цїль віча. Опісля покликав на предсїдателя т. В. Сидора а на секретаря т. Я. Савчука. Тов. предсїдатель покликав до слова т. В. Н. Колїсника з Вінніпегу, котрий зістав привитаний бурею оплесків.

Тов. Колїсник в своїй двогодинній промові дуже ясно і зрозуміло змалював робітниче житє тут в Канадї як і на цїлій земській кулї. Він обговорив богато цїкавих і інтересних для робітників річий на ріжні теми.

Рівнож пояснив т. Колїсник положене нашого дорогого партійного органу "Робочого Народа", який потребує найбільшої помочи. Ми повинні доложити всїх своїх сил не дише, що би поставити "Р. Н." на трівкі підвалини, але зробити его дневником, щоб він частїйше сповняв свою роботу між нашими робітниками і фармерами тут за морем. Ми всї бажаємо бути сьвідомими і бажаємо бачити наших братів сьвідомими. А се може зробити лише лїтература і преса.

Коли бажаємо бути сьвідомими, то підпираймо тих, що еї ширять; се є нашим обовязком і ми мусимо его виконати!

На сїм т. В. Н. Колїсник кінчив свою промову і взивав зібраних, щоби вступали в ряди соц. дем. партії.

З лиця кождого мож було вичитати вдоволене з промови т. Колїсника, за що надгородили його присутні грімкими оплесками.

Відтак т. предсїдатель забрав еще раз голос і подякував зібраним за вислухане промови та попросив, щоби жертвували свої датки на "Р. Н." Колектою заняли ся отсї т.т.: Я. Савчук і В. Сидор. Пресового фонду на "Р. Н." зібрано $30.50. Тов. В. Сидор замкнув мітинґ і слухачі розійшли ся до мів.

За мітинґ,
В. Сидор, предс.,
Я. Савчук, секр.
(Печатка відділу).

Імена жертводавців з Сейнт Кетрін, Онт.:

По $5.00: Я. Савчук і О. Щур; по $2.00: М. Недзельский, М. Хотїнський, Т. Юрійчук, В. Сидор; по $1.00: М. Данчук, М. Спинул, І. Мізинчук, Т. Крамар, І. Козаченко, І. Корнейчук, Г. Юрійчук, С. Колискій; по 50 ц.: Д. Гаврилюк, Я. Данчук, І. Танаско, І. Вашкевич, Г. Григота, С. Афтинищук, І. Турик; по 25 ц.: І. Макаревич, А. Лукавщук, Ф. Завадовський, І. Лукавщук, Разом $30.50

Свифт Курент, Саск.

Хвальна Редакціє: —

І в сїй місцевости, в сїм куточку, де до сеї пори наш український народ спав сном блаженним, він тепер встає і рухаєть ся, побачивши перед собою сю критичну хвилю, в якій він находить ся.

Дня 6-го лютого, заходом кількох сьвідомійших одиниць скликано тут загальне віче, на котре прибув до нас т. М. Княжевич.

На вічу предсїдателював т. М. Пороський, а секретарював т. Т. Грищенюк, котрий приїхав сюди з Мус Джяв з т. Княжевичем. Предсїдатель пояснив присутним цїль віча і покликав т. Княжевича на бесїдника. Бесїдник представив зібраним, якою дорогою можна вийти нам до красшого житя і поставив за примір рос. робітників.

На вічу був присутний т. Н. Гіл, секретар анґлїйського відділу, який взивав всїх присутних вступати в робітничі ряди і бороти ся не національно, а інтернаціонально, бо лише всїм разом можна здобути для себе кращу долю і свободу.

На вічу зібрано на подорож т. Княжевича $6.70, з чого заплачено т. Т. Пороському $1.00 за кімнату, де відбув ся мітинґ, а $5.70 лишилось на дальшу подорож т. Княжевича.

До товариства вписалось 11 членів і рішили зійтись на слїдуючу недїлю до того самого товариша та вибрати комітет, котрий має вести під червоним прапором працюючий люд до кращої волї і житя.

Дм. Повроський, предс.
Т. Грицинюк, секр.

Сокаль, Саск.

Хвальна Редакціє!

Прошу помістити сих жертводавців, котрі зложили на прес. фонд "Р. Н."

По $1.00: В. Угрин, П. Лазорович, Н. Лазорович; по 50 цт.: М. Марковський, Ю. Угрин, В. Василик, І. Лазорович, п-нї В. Лазарович; по 25цт.: п-нї П. Марковська. Разом $4.50

Жертводавцям складаю сердечну подяку.

Я взиваю прихильників "Роб. Народа" як фармерів так і мійських робітників, щоби збирали прес. фонд для "Р. Н." при кождій нагоді, щоби він зістав дневником. Тому ж взиваю вас, товариші робітники, щоби ви старались про "Р. Н.", щоби ви учили ся, а не тратили часу дармо на гране в карти. Так само і ви, тов. фармері, замість читати такі часописи, котрі правду закривають, читайте поучаючі часописи, котрі вам принесуть сьвітло у вашу хату. Такою часописею в Канаді "Р. Н." Тож разом, бо боротьби за кращу долю!

Ваш за соціялїзм,
Василь Угрин.

Замітка Редакції. — Коли почислити всї датки, які були зложені в Сокаль, Саск., то виходить разом $5.75, а не $4.50 як тут подано. Тимчасом, т. Угрин прислав до "Р. Н." лише $4.50 і таку суму подав як загальну в ґазеті.

ВІЧЕ В БЕЛВЮ, АЛТА.

За старанем відділу У. С. Д. П. ч. 43, в Белвю, Алта., відбуло ся дня 6-го с. м. в "Робітничий Гали" віче, на котрім промовляли т.т. Д. Мойсюк, з Ферні і Т. Ґушул з Колмен. Реферати обох загаданих бесїдників випали вдоволяючо.

При кінци віча т. Д. Мойсюк представив зібраним, яке завдане сповняє робітнича преса супроти робітників і взивав присутних, щоби кождий став передплатником "Роб. Народа", а також, щоби не забували за пресовий фонд того-ж і фонд на укр. робітничу пресу в Київі. На зазив т. Мойсюка жертвували на пресовий фонд "Роб. Нар." слїдуючі товариші:

По $1.00: Г. Бобешко, М. Андрійчук, М. Вакалюк, П. Шпак, П. Стельмахович, М. Даниш, Н. Стефанець, Ф. Мокрій; по 50ц.: М. Костинюк, Н. Р. Стефанець, П. Рошко, О. Даниш, В. Левчук, Н. Мокрій, А. Бегей, Ізидор Ґедрайтес (Литовець); Т. Хоринюк 40 ц.; В. Ґоян 25цт. Разом $12.65

П. Р.

Беверлей, Алта.

На забаві в т. О. Томняка т.т. П. Олексюк і М. Гнїдан заняли ся колектою на пресовий фонд "Р. Н.". Жертвували слїдуючі товариші:

По $1.00: В. Ґриґораш, М. Томняк, Он. Павлюк; по 50 цт.: П. Миронюк, Од. Томняк; по 25 цт.: Ів. Кушнїр, Дм. Гнїдан. Разом $4.50

На весїлю у тов. Ан. Пилипюка з т-кою Теклею Шуллис, яке відбуло ся в Беверлей дня 5 лют. с. р., т.т. Мих. Новаковський і П. Олексюк забрали слово і візвали присутних жертвувати на прес. фонд "Р. Н." Потім згадані товариші заняли ся збіркою.

Жертвували слїдуючі товариші: по $1.00: І. Вакалюк, А. Пилипюк; по 50 цт.: О. Юрійчук, Ф. Даниш, А. Максиминюк, П. Попинюк, Ю. Лесюк, Н. Бебей, В. Палагнїй, І. Капкій; по 25 цт.: І. Ґолданюк, І. Данилович, Ю. Прокопюк, Г. Сокоскі, Н. Довганюк, М. Кесилитчук, М. Андрусяк, М. Антонюк, М. Курелюк, Н. Остафійчук, В. Симотюк, пані М. Яричук, В. Харинюк, К. Курилюк, Т. Симовонюк, Н. Н.

Разом зібрано $10.00

При вступі до беверлейського відділу У. С. Д. П. дали на прес. фонд. "Р. Н." слїд. товариші:

Анд. Сторощук $1.00, Никола Сьвідерський 50цт. Разом $1.50
Разом всїх гроший $15.75
Пересилка 0.10
Остаєсь $15.65

В імени беверлейського відділу складаю всїм жертводавцям щиру подяку, а молодій парі желаю веселого житя. Заразом складаю такою щиру подяку тим товаришам, котрі занимали ся збіркою сеї лепти.

Працюймо, товариші і єднаймо ся під червоний прапор а зійде і для нас сонце Правди і Волї.

Ваш зо соціялїзм,
Ник. Сьвідерський.

Табер, Алта.

Дня 2-го лютого відбуло ся в нас віче, на котрім промовляли т.т. Д. Дзвідзїнський з Летбридж, Алта і Д. Мойсюк з Ферні, Б. К. Тов. Дзвідзїнський говорив про робітничі справи в Канадї. Тов. Мойсюк говорив про справи орґанїзації У. С. Д. П. в Канадї. Без орґанїзації, говорив він, робітники нїколи не осягнуть кращої долї. Він взивав присутних вступати в ряди робітничої армії і бороти ся за поліпшене своєї долї. І при помочи тов. Мойсюка завязав ся в нас, на Табер, відділ У. С. Д. П., до котрого вписало ся на початок 19 членів.

Члени вибрали з поміж себе заряд, до котрого ввійшли:

Андрій Легкун, орґанїзатор;
Василь Мойсяк, фін. секретар;
Яків Мойсяк, прот. секретар.

Тов. Мойсюк представив значіне на шого органу "Р. Н." і горячо взивав присутних товаришів, щоби зложили датки на пресовий фонд "Р. Н." На се відкликнули ся слїдуючі товариші:

По $5.00: Дм. Паламарчук; по $2.00: Ю. Ґордіца, Н. Четульський, В. Мойсяк, Ю. Плешкан, М. Мойсяк, С. Берлад; по $1.00: С. Рогожа, Яків Мойсяк, Осип Попович, П. Росин, Н. Веренька, В. Ткачук, М. Ткачук, А. Костинюк, І. К. Лупул, Ілия Бойда, І. Стефанець, Н. Мироник, С. Ґумний; по 50 цт.: Гр. Лупул, В. Завалївський, С. Романчук, П. Бойда, Дионїзій Дудера; по 25 цт.: С. Ґудз, Н. Петращук. Разом $32.50

Всїм жертводавцям сердечна подяка.

В. Мойсяк, секр.

ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "Р. НАРОД"

ХАЙ ЖИВЕ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТІЯ!

Гилкрест, Алта.

Прошу помістити в слїдуючім числї нашої часописи отсю допись:

Тут відбули ся хрестини в Гр. Кебіча, на котрий тов. Ю. Івасюк і т. В. Кульчицькой занялись збіркою на пресовий фонд 'Роб. Народа". Жертвували слїдуючі товариші: по $1.00: Іван Куницький, Іван Винничук, Василь Гнїдан, Ник. Кебіч, Василь Кульчицький; по 70 цт.: Іван Ґриґорашук; по 50 цт.: Ґр. Гнїдан, Ст. Мошук, В. Костюк, Мих. Фербей, Федір Курилюк, Ю. Івасюк; по 25цт.: Анна Івасюк, Марія Куницька. Разом $9.20

Слава і честь Вам, жертводавцї. Ми кличемо всїх товаришів робітників памятати і підпомагати нашу дорогу робітничу ґазету, де лиш зійдемо ся разом.

Ваш за кращу долю,
Юрко Лелюк.

Корбін, Б. К.

На вічу в Корбін, Б. К. слїдуючі товариші зложили датки на пресовий фонд "Роб. Народа":

$1.15: О. Мельник; $1.10: Ол. Савчук; по $1.00: М. Равлик, В. Винник, П. Шевчук, С. Сенич, Ю. Жуківський, Ю. Рендзяк, Д. Бойчук, Ф. Івасюк, Ф. Зіник, Ф. Бойчук, Д. Кропивич, І. Сенич, І. Луклян, Н. Луклян; 75 цт.: Я. Гудз. Разом $17.00

Прес. фонд.:

ВІЧЕ В ЛЕТБРИДЖ, АЛТА.

Заходом відділу У. С. Д. П. "Боротьба за Волю" відбуло ся в Летбридж дня 3-го лютого с.р. робітниче віче, на котрім було велике число людий. Віче отворив короткою промовою місцевий орґанїзатор, т. К. Дзвідзїнський і покликав на предсїдателя т. В. Дїдуха. Тов. предсїдатель поклкав на секретаря т. І. Кейвана. Опісля коротою промовою пояснив цїль сего віча і покликав першого бесїдника т. Д. Мойсюка, котрий зістав привитаний бурею оплесків.

Тов. Д. Мойсюк у своїй двогодинній промові дуже ясно і зрозуміло змалював робітниче житє тут в Канадї і на цїлій земській кулї; представив також присутним яке значіне має наша орґанїзація У. С. Д. П. і до чого она стремить.

Дальше т. Мойсюк говорив про визиск робітників капіталом. Потім представив присутним російську революцію, що она вихром пролетить по усїх краях і яка змете капіталїзм по цїлім сьвітї і заведе такий порядок, де можна буде всїм вільно жити. Тов. Мойсюк не забув і про наш орган "Р. Н." і сказав, що йому треба помочи. Єсли ми, товариші, бажаєм, щоби "Р. Н." виходив до велик. сьвят дневником, то треба перше сплатити довг, котрий на ньому тяжить (оплески).

Другий бесїдник т. К. Дзвідзїнський представив і розяснив, що означають робітничі часописї як "Р. Н." в Канадї і "Робітник" в Злуч. Державах. Дальше т. бесїдник розяснив яку цїль мають часописї буржуазні і як они підшивають ся під робітничі часописи і хочуть їх знищити.

Третим бесїдником був т. В. Богайчук. Він говорив на тему: Соціялїзм а Релїґія.

На закінчене віча т. Д. Мойсюк забрав ще раз голос і короткою промовою взивав присутних, щоби зложили щирі жертви на прес. фонд "Р. Н." Тов. Дзвідзїнський заняв ся колектою і зібрав $23.00. Імена жертводавців є слїдуючі:

С. Кучурян $5.00; К. Шевчук $2.00; по $1.00: П. Виростик, В. Гаврилюк, І. Кейван, М. Жовтяк, В. Богайчук, В. Дїдух, Ю. Виростик, В. Чоботар, Т. Сернецькій, А. Чарко, Д. Семотюк, Ґ. Цибуляк; по 50 цт.: Р. Стасюк, Гафія Стасюк, Н. Макаренко, П. Гнатюк, С. Станько, А. Гнатюк, С. Оставський; по 25 цт.: К. Дзвідзїнський, М. Потоцький.

Усїм жертводавцям складаю сердечну подяку за їх щирі датки.

В. Дїдух, предс.
І. Кейван, секр.
(Печатка відділу).

ПРЕСОВИЙ ФОНД "Р. Н".

Д. Мойсюк, Колдейл	$1.00
Збірка в Гилкрест	7.70
Д. Дзерик, Сен Франціско	1.00
Н. Зуляк, Брул-майн	1.00
М. Далей, Ферні	1.00

Жертводавці з Колмен, Алта.:

В. Чупко	1.50
С. Данилюк	1.00
С. Маланчук	1.00
І. Попович	1.00
Н. Мошук	1.00
Д. Григорович	1.00
П. Баранюк	1.00
Ф. Сомек	1.00
П. Довганюк, Флет Лейк	1.00
І. Фодчук, Монтреал	.50
П. С. Типличук, Білес	.50

Тов. Ів. Лїліцак, з Гемилтон, Онт.

зібрав на лїс

Гарні Убраня

УКРАІН. КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ

є лиш одинока котра може задоволити вас, а се тому, що у нас працюють найдобірнійші кравці. Спитайте лиш, тих, котрі робили у нас убраня. Ціни дуже умірковані. — Зайдіть і переконаєтесь.

S. Tychowecky The Merchant Tailor

854 MAIN ST., WINNIPEG, Phone: St.John 162.

ФІНАНСОВЕ СПРАВОЗДАНЄ СХІДНОГО ОКР. КОМІТЕТУ

від 15-го марта до 31-го грудня 1917.

Приходи:

Відділи замовили стемплів:		
Гемилтон, Онт.	700 стемплів	$140.00
Торонто, Онт.	610 "	117.00
Салт Сте Мері, Онт.	275 "	55.00
Веленд, Онт.	250 "	50.00
Ошава, Онт.	248 "	49.60
Монтреал, Кве.	225 "	45.00
Тімінс ,Онт.	125 "	25.00
Савт Поркюпайн, Онт.	125 "	25.00
Сейнт Кетерінс, Онт.	116 "	23.20
Брентфорд, Онт.	88 "	17.60
Оттава, Онт.	75 "	15.00
Кобалт, Онт.	25 "	5.00
Шевинґан Фолс, Кве.	25 "	5.00
Кіченер, Онт.	12 "	2.60
Вест оТронто як податок С. О. К.		5.00
Зложили на чартери 6 відділів		18.05
За 430 леґітимацій, по 5ц. одна		21.50
За 9 конституцій, по 5 ц. одна		0.45
За 60 відзнак		2.87
Збірки орґанізаторів на дальму подорож по відділах		29.40
Передплат і пресового фонду "Р. Н.		174.96
Оголошене		0.50
Разом приходу		**$827.73**

Росходи:

Партійні стемплї — 3.560 штук	$178.00
Леґітимації — 1.000 штук	30.00
Чартери для 6 відділів і С. О. К.	14.00
Відзнаки — 175 штук	4.38
Конституції партійні	2.50
Книжки С. О. К., печатка і машинка до пончованя	6.20
Кореспонденцій	6.74
Кошта орґанізаторів (желїзниця і їда)	127.65
Збірка для "Роб. Нар." яка зістала вислана	174.00
Оголошеня	8.00
Стемплї роблені С. О. К. — (20020)	21.80
Подорож делеґата на парт. з'їзд	50.00
Разом	**$623.27**
Загальний прихід	$827.73
Загальний росхід	623.27
Готівка на січен 1918 р.	**$204.46**
Стемплів остало на 1918 рік	661
Леґітимацій	570
Відзнак	115
Стемплів С.О.К.	17950

Ю. Демедюк, секретар,
П. Ковалишин, орґанізатор,
Ів. Левченко, касієр.

Контрольори:
Ів. Колісник,
Василь Скорейко.

(Печатка).

ЗАМОВЛЯЙТЕ! ЗАМОВЛЯЙТЕ!

Прегарну й цікаву книжочку

"ПРОМОВА Ф. АДЛЄРА НА СУДІ"

Ціна 15 цт. з пересилкою. Адресуйте:
ROBOTCHYJ NAROD
Box 3658, (Sta. B.) WINNIPEG, MAN.

ПОШУКУЮ

свого сина Івана Сербина, котрий приїхав з краю 1912 р. і перебуває в Виннїпеґу. Хтоби знав його адресу, прошу написати до:

Manoli Serbyn
15) Box, 263, Sudbury, Ont.

ПОШУКУЮ

свого вуйка Сави Ґаврилюка, з міста Кіцмань, Буковина. Приїхав до Канади в році 1914 р. з родиною. Має перебувати в провінції Квібек. Хто би знав його адресу або він сам, прошу зголоситись до:

Nykola Tkachuk
R. O. Box 31 Hyas, Sask.

ПОШУКУЮ

свого краяна Івана Ляргу, з села Худековець, пов. Борщів, Галичина. Чотири роки тому взад перебував в Монтреалї. Хто би знав його адресу, або він самий, прошу зголоситись на слїдуючу адресу:

Wasyl Hawryliuk
Box 393 ANYOX, B. C.
15)

ПОШУКУЮ

свого шваґра Дмитра Филипюка, з Чунькова, пов. Заставна, Буковина. Два роки тому перебував в Манїтобі. Хто би знав його адресу або він самий, прошу написати на мою адресу:

Wasyl Prodanchuk
SOCRATES, SASK.

ПОШУКУЮ

свого краяна Онофрея Гнатова, з села Ямельниця, пов. Стрий, Галичина. Перебував в Виннїпеґу. Хто би знав де він находить ся або він самий, прошу зголоситись на адресу:

John Popowich
Box 158, COLEMAN, ALTA.
15)

ПОШУКУЮ

свого сина Ґеоргія Лупула, з села Раранча, повіт Чернівцї, Буковина. Перебував в Виннїпеґу. Хто би знав його адресу або він самий, прошу написати на мою адресу:

Kosten Lupul
24 Windsor St., Hamilton, Ont.

ЧИТАЙТЕ!
НОВІ КАЛЄНДАРІ НА РІК 1918.

Календар "Новий Сьвіт"	0.35
"Веселий Друг" гумористичний	0.40
"Приятель жовніра"	0.40
"Київ" кал. "Укр. Голосу"	0.50
Календар "Робочого Народа"	0.50
Кал. "Канад. Русина"	0.60
Кал. "Українська Родина"	
Кал. "Штіфа Табачнюка"	0.50
"Загальний календар"	0.85

НАЙНОВІШІ КНИЖКИ.

на укінченю —— вийдуть незадовго: Кобзар Т. Шевченка в 2 томах .. 2.00
"Вільна Україна" — є се книжка інтересна для кождого. В нїй містить ся опис минувшини України і теперішні змаганя. Вибрані твори всїх українських письменників, їх фотоґрафії. Воєнний додаток з богато образцями. Ціна лише ..0.50

Є НА СКЛАДІ:

В недїлю рано зїлє копала пов..	0.75
Сміх і жарти	0.20
Хмари, чари, жарти і не жарти	0.15
Що таке поступ І. Франка	0.25
Міжнародний соц. і роб. рух	0.40
В часи війни з житя засланців на Сибірі	0.40

і богато инших.
НА ЖАДАНЄ ВИСИЛАЄМО НАШ КАТАЛЬОҐ ДАРОМ.
Гроші і замовленя посилайте на адресу:

UKRAINSKA ROBITNYCHA KNYHARNIA
796½ Main St. WINNIPEG, MAN.

"УКР. НАР. КАСА ХОРИХ" В ТРАНСКОНІ, МАН.

дає своїм членам на випадок хороби запомогу по $7.00 через перших 12 тижнїв і половину тої суми через других 12 тижнїв вже після 3 місяців членської приналежности; виплачує посмертного $300.00 після року членської приналежности.

ЖЕНЩИНИ-ЧЛЕНКИНІ ДІСТАЮТЬ ЗАПОМОГУ В ЧАСІ ПОЛОГОВОЇ СЛАБОСТИ.

Членська вкладка виносить лише 50 цт. місячно.

Інформації і статути можна дістати в льокали "Читальнї ім. Т.Шевченка", де У.Н.К.Х. відбуває свої мітинґи кождого четверга вечером, або в секретаря:

W. Cherewko
Box 208, Transcona, Man.

НАЙСТАРША УКР. ГОСТИННИЦЯ

М. Гаврисишина
містить ся при
267 СЕЛКІРК ЕВНЮ
ВІННІПЕҐ.

Кождий, хто хоче з'їсти смачну їду на старокраєвий своєй,— хай загостить бодай раз до мене, а певно буде вповні вдоволений і своїх товаришів та знакомих пішле до мене.

Крім смачних потрав в кождій порі (бо реставрація отворена до другої години в ночи) дістанете як найлїпші напитки, овочі і всїлякі перекуски.

Маю рьяні цигара, цигаретки і тютюни.

Для тих, що приїздять з провінції даю знамениті приміщеня (нічлїги) по можливо умірковaних цїнах.

ПАМЯТАЙТЕ НА АДРЕСУ:
267 SELKIRK AVE.
WINNIPEG, MAN.
Телефон: St. John 108.

ЗАХОДІТЬ ДО МЕНЕ!

Оправляю фотоґрафії по найнизших цїнах: малі по 15ц., більші по 25ц., а ще більші по 50ц. Великі образи оправляю по 50 і 60ц., менші по 40, 30 і 25ц.

Рівнож можна набути в мене образи готові оправлені. Принимаю малі фотоґрафії до відмальованя на великі.

З роботи будете вдоволені.

ІВАН СТАРЖЕК
280 Dufferin Ave.
WINNIPEG, MAN.

ПОШУКУЮ

Івана Шевчука (Федя), з села Жежави, повіт Залїщики, Галичина. Хтоби знав де він перебуває або він самий, прошу зголоситись на адресу:

Anna Chowhan
17 Usher St., Brantford, Ont.
15)

СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ НА РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

ПОШУКУЮ

своїх товаришів Гриця Фредрака і Василя Григоровича, з села Рошнів, пов. Товмач, Галичина. Мають перебувати в Манїтобі. Прошу зголошуватись на адресу:

Peter Laba
10461 — 98 St. Edmonton, Alta.
13)

НАЙБІЛЬШИЙ ШКЛЯР

Виробляю ріжного рода рами. Робота першої кляси. Побільшуване фотоґрафій є моєю спеціяльностию. За роботу ґарантую.

Замовленя з провінції залагоджую найточнійше.

Великий склад шкла до вікон і зеркал. Ціни умірковані

H. KOHN.
563 Selkirk Ave Winnipeg, Man.

ПЕРШОРЯДНА УКРАЇНСЬКА ГОЛЯРНЯ.

містить ся в Онтеріо Готель, 858 Мейн Ст. Родимиці! Вам місце у нас підстригчись і оголитись! Будьте певні, що вдоволимо вас у всім. Ціни умірковані.

Фред Ткачук, властитель.

РОБІТНИКИ! ЧИТАЙТЕ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ ДНЕВНИК

"РОБІТНИК"

котрий завжди боронить Ваші інтереси.
Передплата виносить:

На рік	$4.00
На пів року	2.75
На 3 місяці	1.50

Засилайте передплату на таку адресу:

"ROBITNYK"
2335 W. 11th St. Cleveland, Ohio.

ПРИНИМАЄТЬ СЯ ПЕРЕДПЛАТУ на робітничу, соціялїстичну тижневу часопись

"РОБІТНИЧЕ СЛОВО"

"Робітниче Слово" є видаване робітниками в цїли ширеня просьвіти і соціялїстичної науки.

Передплата виносить:

В Канадї на рік $1.50, на пів року 80ц., за границею на рік $1.75, на пів року 90ц.

Ціна поодинокого числа 3 ц. Оказові числа висилаємо даром.

"ROBITNYCHE SLOVO"
Box 64 Toronto, Ont., Canada.

„Еврека" Медицини

Найпомічнійші від усїх на сьвітї медицин. Поясненя і поради в українській мові.

Пишіть по наш катальоґ.

THE WINNIPEG CHEMICAL LABORATORY CO.
686 Flora Ave Winnipeg, Man.

НОВА НОВІСТЬ!

ВЖЕ ВИЙШЛИ І ПРОДАЮТЬ СЯ КАЛЄНДАРІ НА РІК 1918.

Календар "Новий Сьвіт", гарно ілюстрований	40ц
Історичний календар "Київ"	50ц
Товариш Іміґранта	50ц
Приятель Жовніра	40ц
Гумористичний "Друг"	40ц
Гумористичний "Іскра"	40ц
Календар кишенковий	10ц

На складі маємо всїлякі книжки, які тілько де вийшли. Замовленя разом з грішми шліть на адресу:

Ukrainska Knyharnia
241 Craig St. West. Montreal Canada.

ПОШУКУЮ

своїх товаришів Данила Перейму, з села Перемилова, пов. Гусятин, і Луця Слупского, з села Верховець, пов. Гусятин.

Прошу зголоситись до:
Ivan Gavron
Puget Sound Hotel — 6th Ave. So.
SEATTLE, WASH. U.S.A.

ПОШУКУЮ

своїх односельчан, які походять з села Гуминска, пов. Теребовля, Галичина. Хто б був з того села в Америцї або Канадї, прошу зголосити ся на мою адресу:

J. Sorocki
P.O. Box 58, Weyburn, Sask. Can.
13)

Буде і буде
ВСЕНАРОДНА ЗАГАЛЬНА КАНЦЕЛЯРІЯ
Заложена 1905 р.
Я. Г. КІММЕЛЬ, краєвий нотар.

Виробляємо всякі урядові контракта старокраєві і тутешні. Виробляємо позички. Асекуруємо від огню. Продаємо шіфкарти до Европи і назад. Пересилаємо гроші до всїх частий сьвіта. Купуємо, продаємо і міняємо лоти, доми і фарми. Колектуємо довги через суд.

СВІЙ ДО СВОГО!

Всяку пересилку перепроваджуємо в українській мові. Адресуйте:

J G. KIMMEL &Co 834 Main St. WINNIPEG.MAN

Український Кравець

Отсим повідомляю усїх Українців, що я отворив нову Кравецьку Робітню під ч. 971 Мейн Стр. (ріг Селкірк Евню).

Виробляю мужеські і жіночі убраня по дуже приступних цїнах.

Чищу, прасую і направляю старі убраня. Направа кожухів є моєю спеціяльностию.

І. Дворановский, властитель.

971 Main St. Cor Selkirk Ave.

— Перший і Одинокий Український Лікар в Канадї —

Др. Іван Кость Паздрій

отворив канцелярію і медичну лябораторію під ч.:
263 СЕЛКИРК ЕВНЮ. Телефон Ст. Джан 1506 ВІННІПЕҐ, МАН.

ГОДИНИ УРЯДОВІ:
від 2 — 5 по полудни і від 7 — 9 вечером, в четвер від 2 — 5 по пол.

НА ЖАДАНЄ ДАЄ СЯ ПАЦІЄНТАМ ВЛАСНІ ЛІКИ, КОТРІ ПЕРЕВИСШАЮТЬ ЯКІСТЮ ВСІ ИНШІ.

На велику увагу заслугує домашна аптика, що містить в собі майже всї найконечнїйші ліки потрібні фармерам в наглих випадках.

По близші інформації що до наших ліків, пишіть до нас листовно.

В лїкарській канцелярії находять ся електричні машини, а в лябораторії поміщене найдосконалїйше средство в хірурґічних дослїдах — Х-лучі (або проміні Рентґена), машина, при помочи якої можна бачити внутрености чоловіка.

Всяку кореспонденцію (залучаючи 3 ц-ву марку на відповідь) адресуйте так:

Dr. I. C. PAZDREY
263 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

$1.000.00 Тисячі Долярів $1.000.00

видає ся денно слухати музики і співу артистів. — Се можна отримати за малі гроші, наколи маєте грамофон.

ОБВЕСЕЛІТЬ СЯ МУЗИКОЮ І СПІВОМ НАЙБІЛЬШИХ СВІТОВИХ СПІВАКІВ.

РІДНА ПІСНЯ І РІДНА МУЗИКА А НЕМЕНЬШЕ І ПІСНІ СЬВІТОВОЇ СЛАВИ СПІВАКІВ ЗВЕНІТИ-МУТЬ У ВАШІЙ КІМНАТІ.

І хто тільки любить і відчуває серцем чари рідної пісні і музики, той повинен спровадити собі наш грамофон. Усе те, що у кождої людини є найгарнїйшого і найщляхотнїйшого, чим вона живе і дорожить ся, се дав її її рідний край. І можливо, що і у Вашій душі час затемнив і напів приспав вже спомини тих чудових пісень, які Вам співала Ваша ненька, коли Ви були ще малою дитиною. Можливо, що у Вашій душі вже тільки остав неясний спомин тих пісенок, які Ви співали у своїм дитинстві, граючи ся з ровесниками. Може забули ся ті пісні, що розривали Вашу грудь, коли у Вашім серцю стали прозябати перші пупінки щасливої любови...

Усе те пригадає і приведе перед Вашу душу голос нашого грамофона.

КОНЦЕРТ, СПІВ, ГУМОР, ЗАБАВА ДЛЯ КОЖДОГО.

Красний Columbia Ґрамофон $25.00. Вишліть $3.00 задатку решта заплатите як отримаєте Ґрамофон $22.00. Додаємо 12 кусників (подвійних плит) 300 голосних голок даром.

Те Біджу
15¾ скринка дубова з Великою Трубою, ціна $25.00.

НАЙЛУЧШИЙ ВИБІР РЕКОРДІВ.

ХОРОВІ СПІВИ І ДУЕТИ

Ще не вмерла Україна	Вечер на дворі
Веснівка	Повій вітре
Там на горі крута вежа	Зашуміла березонька
Ой Потапе джиґуне	Ой на горі козак воду носить

ГУМОР І КУПЛЄТИ

Подорож Івана до Америки	Кучерявий Марко
Вражіня Рогуша в Америцї	Ой не ходи Грицю

Зажурив ся чоловік
І шумить і гудить

СПІВИ З ОРХЕСТРОЮ

Марселеза	Рах цях, цях
Спів працї	Зеленая рута
Русский козак	Полька Вавшавського
Вальц	Орхестра, Полька

Верховино
Віють вітри

6 плит на обі сторони даємо даром.
Виберіть собі. Хочете більше — кождий рекорд по 85ц.
Пишіть по катальоґ:

Ruska Knyharnia
850 MAIN ST. WINNIPEG, CANADA.

АДРЕСАР У. С. Д. П.

Екзекутивний Комітет У.С.Д.П.
Адреса:
Executive Committee of the U. S. D. P.
Box 3658 Winnipeg, Man.

Західний Окружний Комітет (Альберта і Бр. Колюмбія),
N. Tkaczuk,
Box 830 Fernie, B. C.

Центр. Окружний Комітет (Манїтоба і Саскачеван)
F. Chomisky
Box 3658 Sta. B. Winnipeg, Man.

Східний Окружний Комітет (Онтеріо і Квебек)
Секретар:
J. Demediuk
Box 64, Hamilton, Ont.

АДРЕСИ СЕКР. ВІДДІЛІВ.

АЛБЕРТА.
LETHBRIDGE, ALTA.
M. Żowtniak
Box 23. Stafford Village, Alta.

BRULE MINE, ALTA.
M. Shydlowskij

CANMORE, ALTA.
P. Odynski

HILLCREST, ALTA.
George M. Frolak Box 25.

EDMONTON, ALTA.
Pete Kochuk Box 69.

MEDICINE HAT, ALTA.
P. Predan Box 472

BELLEVUE, ALTA.
Wilna Dumka
N. Stefanec Box 45

COLEMAN, ALTA.
Society "Nadia"
H. Sofroniuk, Box 158

VEGREVILLE, ALTA.
Borotba za Woliu
J. Boychuk

BOIAN, ALTA.
"Swidomist" w Boriwziach
G. Shewchuk

REDCLIFF, ALTA.
John Boychuk, Box 82.

БРІТІШ КОЛЮМБІЯ.
FERNIE, B. C.
Tow. "Wolia"
W. Nestoruk Box 830.

MICHEL, B. C.
F. Mychayluk, Box 82

VANCOUVER, B. C.
"Borotba" Box 482.

САСКЕЧЕВАН.

REGINA, SASK.
"Prawda"
W. Purich, 912 — 11-th Ave.

MOOSE JAW, SASK.
Tow. Zoria
T. Hryceniuk, 410 Home St. W.

МАНІТОБА.
WINNIPEG, MAN.
D. Stechyshyn 1092 Pritchard Ave

ELMWOOD, MAN.
J. Korchynski
Box 143, Louis Bridge

TRANSCONA, MAN.
N. Sabunchak Box 208

ОНТЕРІО.
BRANTFORD, ONT.
P. Ozaruk 211 Market St.

COBALT, ONT.
M. Shamley,
Box 84, Giroux Lake, Ont.

SAULT STE. MARIE, ONT.
Al. Gerylewych Box 282.

ST CATHERINE, ONT.
J. Sawchuk 16 Weschester Ave.

S. OSHAWA, ONT.
M. Morarash Box 58.

SO. PORCUPINE, ONT.
T. Sakaliuk, Box 22

OTTAWA, ONT.
Society "Nowe Zytie"
P. Haideichuk 268 Rochester St.

TORONTO, ONT.
A. Chernysh 21 Sullivan St.

WELLAND, ONT.
N. Charyk Box 908.

TIMMINS, ONT.
M. Maruschak
Box 114.

HAMILTON, ONT.
W. Skoreyko Box 64.

KITCHENER, ONT.
J. Ruskowoloshyn, 143 Ahrens St.

КВЕБЕК.
MONTREAL, QUE.
Tow. Borba,
D. Kurica 105 Richardson St.

SHAWANEGAN FALLS, QUE.
Nykola Pyndus Box 306.

POLISH LOCAL S. D. P.
"Liberty Temple"
Salter&Pritchard, Winnipeg, Man.

ARCHIVES OF ONTARIO
TORONTO